

[Boligministeren]

gå i gang med type- og systemgodkendelse af anlæg, som har en chance for at virke, ja, så kan vi gå videre med støtten.

Lidt om kapitaliseringen. Det hænger lidt sammen med problemerne omkring det almennyttige boligbyggeri. Hr. Kaj Hansen var inde på, at ved dette tilskud kunne der være tale om, at man fik givet et tilskud til nogle mennesker, og det blev så kapitaliseret, når anlægget gik videre ved salg.

Jeg vil indrømme, at de tilskudsprocenter, vi har foreslået, har vi valgt lidt efter fornemmelsen, men det er vores fornemmelse – den behøver ikke at være rigtig – at hvis man giver et tilskud på disse 30 pct., så vil en række af disse anlæg være konkurrencedygtige. I hvert fald vil der være mange, der har lyst til at gå i gang med dem, selv om det måske netto økonomisk ikke er den store fordel for dem. Derfor har vi på fornemmelsen, at der ikke bliver nogen gevinst at kapitalisere, for de 70 pct. af anskaffelsesomkostningerne gør, at der måske ikke er den helt store økonomi i at tage de nye anlæg i anvendelse. Jeg kunne tænke mig, at der mange steder hos dem, der anskaffer sig anlæggene, vil være en sådan interesse for dem, at de vil gøre det, selv om det måske økonomisk bliver en lille smule dyrere for dem end traditionel opvarmning. Derfor tror jeg altså ikke, der bliver tale om nogen kapitalisering. Hvis dette fortsætter og man, fordi man får en produktion, kan begynde at gøre yderligere fremskridt, så presses disse anlæg nok nedad i pris, og det betyder, at de, der var først, ikke vil have nogen fordel af det alligevel.

Man kan godt tænke sig, at hvis vi havner dér, at det trods de 30 pct. i tilskud ikke er helt konkurrencedygtigt med andre energikilder, ja, så er det belastende for almennyttigt byggeri. Hvis der var fuldstændig parallelitet, var der ingen grund til at forøge rammebeløbene, for så var det ligegyldigt, om de tog disse anlæg eller andre, men hvis det trods de 30 pct.s tilskud alligevel bliver noget dyrere, ja, så er det, man må kigge på rammebeløbene. Jeg mener, det er nogle af de ting, som vi må søge at belyse til brug for udvalgets arbejde.

Hr. Kaj Poulsen og andre rejste spørgsmålet om sommerhuse. Når sommerhuse ikke er taget med i lovforslaget, har det først og fremmest været ud fra den begrundelse, at man i sommerhuse havde et lavere energifor-

brug end i helårshuse, og at det derfor måske var rigtigt at satse på helårshuse. Men mange af deltagerne i debatten her har jo sagt: ja men i sommerhuse er det en særlig energidyr form for varme, man anvender, for det er elvarme, og under produktionen af el er der et vist tab. Derfor kan det godt være rigtigt at tage sommerhusene med. Det er et af argumenterne. Et andet argument, som kan anvendes, er, at dette jo er et forsøg på at give en bedre afsætningsmulighed for de mennesker, der producerer andre anlæg, og så må det i og for sig være ret underordnet, om anlæggene bruges i et helårshus eller i et sommerhus, det drejer sig simpelt hen om at få denne produktion i gang. Derfor vil jeg mene, at det er en af de ting, vi må tage op til fordomsfri behandling, om sommerhusene skal med.

Hr. Kaj Poulsen nævnte videre problemerne omkring Danske Kvinders Nationalråd, DSU, Hobro Sol og alle disse ting. Jeg vil gerne sige, at her er vi igen et sted, hvor vi skal balancere. På den ene side synes vi, at de mennesker, der deltager i den slags projekter, skal have et meningsfyldt og inspirerende arbejde. Der skal være mening i det, der skal komme noget ud af det. På den anden side vil vi meget nødtigt have, at man på denne måde blot støtter noget, som skaber arbejdsløshed andetsteds, sådan at man ikke får ekstra beskæftigelse ud af det, men får udkonkurreret nogle private, normale erhvervsvirksomheder. Derfor er det et balanceproblem, og det er også et arbejdsmarkeds-politisk problem. Det er altså en afvejning, der må foretages.

Hr. Kaj Poulsen nævnte lidt om den måde, hvorpå kommunerne kom ind i dette projekt. Vi har både med henblik på behandlingen af dette og med henblik på, hvordan vi i øvrigt skal administrere vores tilskudsordninger, lavet noget, vi kalder færgereservationsprincippet. Ideen er, at man ude omkring i kommunerne øjeblikkeligt, når man behandler sagen, skal kunne se: er der penge til dette her? Vi forsøger sammen med Kommunedata og administrationsdepartementet at udvikle et system, sådan at man med det samme, ligesom når man bestiller plads på en færge, kan ringe eller via en skærmterminal få at vide: er der plads til at gennemføre dette? Samtidig får man reserveret pengene. Ligesom man får at vide, at man skal møde